

jaa Henseende er jo et dobbelt, idet der er visse Sandflugtsarealer, som i Henshold til Loven eksproprieres af Staten og altsaa blive Statsejendom, medens de øvrige Sandflugtsarealer vedblive at være vedkommende Lodbsejers Ejendom og kan undergives en særlig Behandling, for at Sandflugten kan blive dømpet i Samfundets Interesse. Med Hensyn til de første Arealer er der ingen Tvivl om, hvorledes Forholdet ordnes der, idet Statskassen er Ejer, og Forholdet er da der det samme som i alle andre lignende Forhold. Jeg forstod ogsaa det ærede Medlem saaledes, at det, han navnlig sigtede til, var de almindelige Sandflugtsarealer, hvor Statskassen giver Bidrag til at dømppe Sandflugten, og det ærede Medlem mente nu, at det vilde være rigtigt, at Statskassen ogsaa fik en Forpligtelse til at bidrage til Løsningen af de Spørgsmaal, der opstaa med Hensyn til Vands Afledning i disse Arealer. Jeg kan nu ikke se nogen Grund til, at Staten skulde betale til det, men kan man blive fri for at behandle dette Spørgsmaal ved denne Lejlighed, skal det blive undersøgt, og vi kunne saa maasse komme til en billig og retfærdig Løsning af Sagen. Jeg siger ikke, at vi ikke kunne komme til en saadan ved Behandlingen af dette Forslag, men jeg haaber, at ogsaa dette Punkt vil kunne opsettes, til vi kunne tage fat paa en Revision af Vandløbsloven i det hele. Dette er jo en Opgave, som Landbrugsgeneralstyret maa føle sig kaldet til at tage fat paa, og jeg skal selvfølgelig ikke opsætte det ret længe, inden jeg tager Spørgsmaalet om en saadan Revision frem. Meget hurtigt kan Resultatet af Overvejelserne ikke komme til at foreligge, thi alle, der kende til Vandløbsloven og dens Anvendelse — og det er der jo mange ærede Medlemmer, der gøre — ville jo vide, hvilket betydeligt Arbejde det er, naar man skal have fat paa dens enkelte Bestemmelser og have dem ind under det faste System, som det ærede Medlem ganske rigtig bemærkede, blev brudt ved den Behandling, som Loven af 28de Maj 1880 i sin Tid fik. — Jeg skal derefter gaa over til at omtale de forskellige Ting, som det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgtreds (Vertelsen) gjorde opmærksom paa med Hensyn til Fortsættelsen af Lovforslaget. Det ærede Medlem mente ikke, at det efter § 1 var klart, hvorvidt Vandhusholdningens Myndighed gif. Det ærede Medlem mente ikke, at det var udtrykt i Lovforslaget, hvad Vandhusholdningerne havde at gøre, naar der opstod Retspørgsmaal under Behandlingen af en saadan Sag om Skade, paaført ved Spildevands Udførselse i et Vandløb. Jeg

skulde dog tro, at det Spørgsmaal var tilstrækkelig tydeligt afgjort derved, at der var henvist til Loven af 28de Maj 1880 §§ 2—11, hvor der gives almindelige Regler for, hvorledes Vandhusholdningerne have at bære sig ad, naar der opstaa Retspørgsmaal. De standse jaa Sagen, henvise Spørgsmaalet til Domstolene, og først, naar det har faaet sin Afgørelse der, gaa de videre. Jeg ved ikke, om det kun var det, det ærede Medlem her mente, men saaledes forstod jeg det. Det ærede Medlem hævdede dernæst, at, naar Parterne ikke kunne blive enige om at forlange en Kendelse af Vandhusholdningerne, og som Folge deraf skulde gaa til Landvæsenkommissionen, vil efter dette Forslag dens Kendelse ikke kunne appelleres til en Overlandvæsenstommision. Det ærede Medlem nævnte, at det var Regeringens Mening, at en saadan Appel skulde kunne finde Sted, idet det udtrykkelig er udtalt i Anmærkningerne. Det er ganske vist, at Landvæsenkommissionerne af Regeringen opfattes saaledes, at alle Steder, hvor der staar Landvæsenkommission, maa man, da der ikke i Vandløbsloven, hvad der heller ikke er tilfaldet, er foreskrevet nærmere Regler for, hvorledes Behandlingen for Landvæsenkommissionen skal finde Sted, gaa ud fra, at de almindelige Regler om Landvæsenkommissioner i Loven af 30te December 1858 komme til Anvendelse. Naar der altsaa foreligger en Landvæsenkommissionens Kendelse, som man ikke er tilfreds med, jaa har man Reglen i den omtalte Lov og kan efter den appellere til Overlandvæsenstommisionen. Jaa samme Maade vil det kunne ske her. For øvrigt giver det fremkomne mig ikke Anledning til at udtale mig nærmere paa Sagens nuværende Stadium. Jeg skal endnu blot varmt anbefale, at man ikke søger efter for mange Huller i Vandløbsloven, inden man gaar til at behandle dette Forslag, men hellere følger det Raad, som det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgtreds gav, og lade dette lille Lovforslag glide uforstyrret igennem.

Vertelsen (Hjørring Amts 5te Valgtreds). Det har ikke været min Mening med mine Bemærkninger om dette lille Lovforslag, at jeg vilde underkaste Vandløbsloven af 28de Maj 1880 en Kritik og føre den videre til andre Punkter i Loven end dem, jeg allerede har berørt. Man kunde ganske vist jaa fremkomme med en meget indgaaende Kritik og paa visse mange Mængder, hvilket jo heller ikke kan være andet, eftersom Loven har virket i lang Tid. Det blev jo ogsaa erkendt af den højtærede Minister, at der er